

Zvejnieklīcī kuplos Laimes koku parks

Laimes koku galvenie stādītāji bija novada daudzbērnu ģimenes, un darbā iesaistījās gan lieli, gan mazi to pārstāvji. Pie katra kociņa tika piestiprināta informācija, kas to ielicis zemē.

Lielās talkas organizatore Vita Jaunzeme ir gandarīta, ka Laimes koku parku stādīšanas tradīcija guvusi atsaucību sabiedrībā.

Pašvaldības arhitekte Madara Kļavinska (no kreisās) un dārzniece Kristīne Ģiedre mudina visus novada iedzīvotājus papildināt Laimes koku parkus Zilānos un Zvejnieklīcī ar saviem īpašo godu kokiem.

– Lai gods Dievam augstībā, miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts! Mēs varam mācīties no šiem kociņiem – ar saknēm jāturas stingri zemē un jātiecas uz augšu, uz debesīm, tad arī viss pārējais pieliksies klāt, – sev un apkārtnējiem vēlēja Šīklova ģimene.

Vecsēlpils «Sprīdīšu» saimnieks Aigars Avotiņš (no kreisās) atzina, ka viņa stādītais laimes koks ir par atgriešanos dzimtajā pusē. Daudzi «Sprīdīšu» ļoti senie koki šogad gājuši bojā, tādēļ nu jāsteidz stādīt aizvien jaunus, lai arī pēc simts gadiem Latvijā kuplotu alejas un parki.

Jēkabpils novada Senioru konsultatīvā padome Zvejnieklīča parkam dāvāja trīs simboliskus sargus – pīlādžus. Un koku stādīšanu seniori pavadīja ar skanīgu dziesmu.

D. GAGUNOVA foto

(Nobeigums. Sāk. 1. lpp.)
Jēkabpils novada Attīstības pārvaldes arhitektei **Madarai KĻAVINSKAI** vaicājam, kāpēc mums tāds gods, ka divi no desmit Laimes koku parkiem izveidoti tieši mūsu novadā?

– Lielā talka katru gadu izsludina konkursu, kurā var pieteikties pašvaldības, kas atradušas Laimes koku parkam vietu un izstrādājušas stādījumu plānu. Uzvar un plānotos kokus saņem tas, kurš pirmais piesakās, un abus gadus tie bijām mēs, – atzīst arhi-

tekte. Jāteic gan, ka Jēkabpils novadam piedalīšanās šajā konkursā vienu gadu ir liegta – lai tiek arī kādai citai Latvijas vietai. – Šodien tika iestādīti 24 koki – 16 Lielās talkas sagādātie un astoņi dāvinātie – un divas hortenzijas, – par paveikto stāsta

pašvaldības dārzniece **Kristīne ĢIEDRE**. – No kokiem bija ozoli, purva ozoli, dāvinājumā bija arī sarkanais ozols, kļavas, liepas – tādi Latvijas ainavā iederīgi koki. Vēl ir arī Māka ievas, korintes, pīlādži, kā arī retāks augs – divdaivu ginks, kuru arī var

audzēt Latvijā. Talcinieku veikumu dārzniece vērtē atzinīgi un piebilst, ka turēs rūpi par jauno parku. Īpašs prieks viņai esot, ka cilvēki izrādījuši tik lielu interesi par šo koku stādīšanu. – Abu mūsu Laimes koku parku ideja ir tā, ka

tie nav pabeigti stādījumi. Ja cilvēkam ir kāds svinīgs notikums – kāzas, kristības, jubileja utt., kā piemiņai viņš vēlas iestādīt koku, viņš to var darīt šajos Laimes koku parkos, iepriekš gan saskaņojot ar pašvaldību, – aicina M. Kļavinska. ●